

Khi Mẹ Chồng Gặp Nàng Dâu

Contents

Khi Mẹ Chồng Gặp Nàng Dâu	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	1
3. Chương 3	2
4. Chương 4	2
5. Chương 5	3
6. Chương 6	4

Khi Mẹ Chồng Gặp Nàng Dâu

Giới thiệu

Thể loại: BL đoản văn, dịu dàng công x lời nói ác độc thụBiên tập: Hà HiHuấn luyện viên: “Cút! Không phải anh biết l

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/khi-me-chong-gap-nang-dau>

1. Chương 1

Huấn luyện viên: “Cút! Không phải anh biết lái xe sao!”

Học viên: “Nhưng mà anh không có giấy phép lái xe nha.”

Huấn luyện viên: “Hừ! Đường đường tổng giám đốc của tập đoàn XX lại mời không nổi một lái xe ư?!”

Học viên: “Nhưng mà lúc chơi xe rung, không thích hợp cho lái xe ở đây nha.”

Huấn luyện viên: “Mẹ nó! Anh sao không biết đi tìm một lái xe có thể cùng chơi xe rung với anh hả?!”

Học viên: “Cho nên anh mới tìm em nha.”

Huấn luyện viên: “Tìm anh đại... Ô ô... Gia!”

2. Chương 2

“Tiểu Cảnh... Em còn đau phải không?” Tối hôm qua ở trên xe Lí Ước làm có chút mạnh bạo, không khỏi lo lắng nói.

“Fuck! Không đau anh tới thử xem!” Một cái gối đầu phi qua.

“À, may mắn anh không có em gái.” Lí Ước đỡ được gối đầu.

“...” Tức đến không nói ra lời.

“Tiểu Cảnh, lần sau chúng ta đi dã ngoại đi, xe rung ven đường ngoài xe cộ qua lại thì không có phong cảnh gì đẹp cả.” Người nào đó một mặt nở nụ cười đậm đặng âm mưu đầy đủ, một mặt đánh về phía Hà Cảnh nằm úp sấp trên giường.

“Lần sau?! Anh còn dám có lần sau!” Hà Cảnh chịu đựng cảm giác không khỏe ở bộ vị nào đó đằng sau, một cước đạp về phía người đang chồm tới.

“Râm!”

3. Chương 3

“Này! Thật sự không cần mua thêm quà khác sao? Thế này có phải quá ít không? Nếu không chúng ta lại mua nhiều thêm chút rồi qua đó... Như vậy, mẹ anh mới có thể thấy thích em nha.”

“Không cần mua thêm nữa, mẹ anh chỉ nói đưa em về nhà là được rồi.” Lí Ước nhìn hai cái túi to bự mà Hà Cảnh đang cầm trên tay, muốn xách hộ lại bị cậu né tránh.

“Ồ yên đi! Em tự mình cầm!”

“Được rồi.” Lí Ước cười xoa xoa tóc Hà Cảnh.

“Bỏ ngay cái móng heo của anh ra! Tóc đã bị anh xoa rối tung rồi! Hình tượng hình tượng! Chú ý! Đợi lát nữa còn phải gặp mẹ anh nữa!”

“Tiểu Cảnh không cần phải khấn trương như vậy, mẹ anh cũng xem qua ảnh chụp của em rồi, bà thật sự vừa lòng với con dâu nha.”

“Ai... Ai mà khấn trương chứ!” Hà Cảnh đã bắt đầu nói lắp, sau đó một cước phi qua “Cái đầu nhà anh mới là con dâu!”

“Ôi! Là ai vừa rồi còn nói phải chú ý hình tượng hả!” Lí Ước rú lên oán giận.

4. Chương 4

Lúc này cửa mở ra từ bên trong, một phụ nhân lao tới, trực tiếp vươn hai ngón tay nhéo lỗ tai của Lí Ước: “Mày rú lên làm cái gì hả con! Con dâu đưa về cho mẹ đâu?”

“A a —— mẹ! Mau buông tay ra! Lỗ tai sắp bị nhéo đứt rồi! Kia kìa, bên cạnh chính là cậu ấy đấy.”

Phụ nhân lúc này mới quay đầu, sắc mặt thay đổi dường như trong nháy mắt, thay bằng vẻ tươi cười: “A, đây là Tiểu Cảnh đúng không. Nếu thằng nhóc nhà ta không nghe lời, con cứ véo lỗ tai của nó, chắc chắn nó sẽ cầu xin tha thứ, ha ha ha...” Nói xong tự mình cười phá lên trước.

“C... Chào đi!” Hà Cảnh tròn mắt nhìn cả một màn vừa rồi.

“Hử?! Di?!” Phụ nhân nghe xong lại lập tức thay đổi sắc mặt.

“Mẹ!” Lí Ước hoàn toàn không còn gì để nói với lão mẹ nhà mình, nhưng lại khiếp sợ uy lực của bà, nên cũng không dám nhiều lời, đành phải trộm đánh mắt với Tiểu Cảnh. Thật sự là đau đầu a đau đầu.

“Mẹ... Mẹ, con chào mẹ ạ!” Hà Cạnh lúc này mới cảm thấy bản thân đã gặp sư phụ a.

“Zê! Thế này không phải đúng rồi sao!” Phụ nhân lại nhướn miệng cười trả lời một tiếng, chồm qua ôm cổ con dâu.

Hà Cạnh hai tay vẫn đang xách túi, sợ tới mức đứng đờ tại chỗ một cử động cũng không dám, vội vàng quay sang Lí Ước phát ra ánh mắt cầu cứu.

Lí Ước vô sách, một tay đỡ trán thở dài. Anh có dự cảm, khi bà già nhà mình gặp bà xã của mình, cuộc sống sau này nhất định sẽ rất khốn khổ. May sao hôm nay nghỉ lễ trở về thăm hỏi một chút, không cần ở lại thời gian quá dài, nghĩ như vậy, Lí Ước khẽ thở phào một hơi. Cuối cùng lại nghe thấy...

“Tiểu Cạnh à, khó có dịp con đến đây thăm mẹ, ở đây chơi thêm vài ngày nha. Được, quyết định như vậy nha! Đi, vào nhà thôi, mẹ thu dọn phòng cho hai đứa rồi. Chờ lát nữa cơm nước xong, mẹ sẽ truyền cho con kinh nghiệm quản lý chồng. Ha ha ha...”

“Khụ khụ...” Lí Ước bị sắc nước miếng của chính mình rồi.

“...” Hà Cạnh tiếp tục hóa đá.

5. Chương 5

~ anh phân cách chào anh

~Lí Ước cùng Hà Cạnh quen nhau ở bãi tập xe bảy năm trước, lúc ấy Lí Ước cùng mấy người nữa được phân luyện tập trên xe của Hà Cạnh.

Hà Cạnh làm huấn luyện viên, tính tình quả thật cũng không phải là không tốt, mà là quá dữ dằn. Nghiêm khắc khỏi phải kể, lời lẽ độc ác lại càng không cần phải nói, còn mắng vài học viên nữ đến mức bỏ chạy, nhưng vẫn có rất nhiều người yêu cầu được phân đến luyện tập trên xe của cậu ta, nguyên nhân là cậu ta dạy thật sự rất nghiêm túc, đem tất cả kỹ thuật lái xe dạy cho học viên, không chỉ đơn giản là làm cho họ biết lái xe, mà còn dạy cho bọn họ những chi tiết nhỏ để lái xe an toàn cùng bí quyết điều khiển kỹ thuật tiết kiệm xăng dầu vân vân.

Có thể khẳng định, người qua tay Hà Cạnh dạy dỗ, xác suất thông qua cuộc thi là trăm phần trăm.

Ngay từ đầu học viên trên xe đều rất sợ Hà Cạnh, thật không phải khuôn mặt của cậu ta có nhiều khủng bố, không nói cười tùy tiện còn chưa tính, luôn cảm thấy dường như cậu ta có cừu hận cực lớn với ai vậy, ai mà phân biệt sai liền không tránh được bị mắng.

Đến lúc học viên thứ ba bị tức đi đổi huấn luyện viên, Lí Ước vẫn tươi cười chạy đến trước xe Hà Cạnh hỏi cậu muốn uống nước không.

Nếu nghĩ rằng Lí Ước không bị mắng, đó là điều không thể xảy ra, hơn nữa anh ta hẳn là người bị Hà Cạnh mắng thảm nhất.

“Mắt nhìn phía trước! Phía trước! Anh nhìn mặt tôi làm cái gì! Mắt anh bị lác à!”

“Hắc hắc...”

“Sang số hai!... Thêm số ba! Ngóc! Đổi phải chặn tay ở bên trong! Ở giữa! Anh bắt đầu tôi làm gì!”

“A!” Tay vẫn bóp đèn Hà Cạnh của Lí Ước bị Hà Cạnh tát một cái bay ra.

“Dừng xe! Dừng xe! Giảm bộ ly hợp! Giữ phanh lại! Anh là heo à! Nghe không hiểu tôi nói gì!” Hà Cạnh tức giận một cước giẫm lên chân ga! Tắt máy...

“Oa, nhanh như vậy, tôi mới lái hai vòng mà...” Lí Ước kêu gào.

“Ba vòng rồi! Anh có biết đếm không hả!”

Đi được hai vòng, Hà Cạnh không biết khi nào thì đổ mặt, ngược lại thấy Lí Ước lại có vẻ bình tĩnh giống như chuyện gì cũng không xảy ra, càng nghĩ càng tức.

Chờ Lí Ước vừa xuống xe, Hà Cạnh liền chuyển qua ghế lái, lập tức lái xe chạy lấy người, cũng không quản mấy học viên khác hôm nay còn chưa lên xe.

“Chết tiệt! Đồ khốn!” Hà Cạnh một mặt lái xe một mặt cắn răng mắng Lí Ước, bởi vì vừa rồi lúc Lí Ước tập đổi số xe, không cẩn thận ôm lấy bộ vị trung gian kia của mình chứ không phải là đùi như mình hét lên, cư nhiên hại mình có phản ứng.

~ anh phân cách tạm biệt

~Hà Cạnh nghe mẹ Lí kể một số chuyện xấu trước đây của Lí Ước, liếc mắt nhìn Lí Ước còn đang ở bếp nấu cơm một cái, không biết thế nào lại nhớ lại chuyện quen biết với Lí Ước năm đó.

6. Chương 6

~ anh phân cách Hi

~Khi đó Lí Ước còn đang là quản lý một phòng nhỏ của công ty con thuộc tập đoàn, bởi vì vội vã cần bằng lái mà đi đăng ký học lái xe. Lại không nghĩ tới gặp phải một huấn luyện viên ma quỷ.

Kỳ thật Lí Ước bị mắng nhưng không hề tức giận với Hà Cạnh, đại khái là từ nhỏ đến lớn bị bà già của mình mắng quen rồi, đã có thể tự động miễn dịch, trực giác Hà Cạnh cũng giống như bà già nhà anh, đều là kiểu người nói năng chua ngoa trong lòng lại mềm như đậu phụ.

Lúc Lí Ước chính thức thích Hà Cạnh, hẳn là thời điểm các học viên cùng khóa vì đều thi được bằng lái mà cùng nhau mời huấn luyện viên Hà Cạnh đi liên hoan.

Còn nhớ rõ buổi tối hôm đó, mọi người thay phiên nhau kính rượu Hà Cạnh, rượu pha nước ngọt, chỉ một lát sau đã làm Hà Cạnh quá chén.

Hà Cạnh lắc lắc lắc lắc tới WC, thỉnh linh một người đẩy cửa vào trước.

Người vào đúng là Lí Ước, Hà Cạnh thấy anh ta chỉ sưng sốt một chút, đột nhiên liền nở nụ cười, còn mở miệng hát một bài hát: “Em là nữ sinh, nữ sinh xinh đẹp...”

Lí Ước ngây dại, nhìn thấy huấn luyện viên luôn luôn nghiêm mặt, cười rộ lên lại làm nhu hòa đường cong cứng nhắc trên mặt, hơn nữa làn da trắng non phơn phớt nắng thế nào cũng không đen của cậu ta, cùng với đôi môi đỏ mọng vừa rồi bị rượu thấm ướt, bộ dáng hát những câu ca dở hơi kia ấy vậy mà... Thật đáng yêu...

Chờ đến lúc tỉnh ngộ mình đang làm cái gì, Lí Ước đã hôn lên đôi môi của Hà Cạnh, say sưa liếm mát, trầm mê không thôi...

Lại sau đó, Lí Ước do biểu hiện xuất sắc nổi trội đã được điều về tổng công ty, sau đó từng bước một dựa vào cố gắng của bản thân mà leo lên vị trí bây giờ.

Mãi cho đến bảy năm sau anh mới đột nhiên phát hiện bằng lái của mình đã hết hạn sáu năm mà quên chưa đổi, đành phải quay lại trung tâm năm đó tập lái, cũng chỉ định Hà Cạnh làm huấn luyện viên của một mình anh.

Không ai tỏ ra dị nghị với điều này, bởi vì ngay cả trung tâm này hiện tại cũng là một trong những chi nhánh trực thuộc tập đoàn của Lí Ước.

Kỳ thật từ sau đêm hôm đó, không mất bao lâu, Lí Ước liền theo đuổi được Hà Cạnh. Sau đó hai người bọn họ vẫn duy trì cuộc sống phu phu hài hòa, Hà Cạnh vẫn như trước lời nói ác độc không giảm, Lí Ước cũng như trước dưới giường yếu thế thuận theo bà xã, trên giường cường thế ra sức thỏa mãn cuộc sống tính phúc của bà xã.

Chỉ chớp mắt cũng đã qua rất nhiều năm... Cho đến gần đây, Hà Cảnh mới rút cuộc đáp ứng cùng mình về nhà gặp mẹ.

~ anh phân cách Bye

~Lí Ước đang ở phòng bếp bận việc quay đầu nhìn bà già cùng bà xã nhà mình đang ngồi trên sofa trong phòng khách. Đột nhiên, Hà Cảnh như là có cảm ứng cũng quay lại nhìn, Lí Ước liền cười cười với cậu, không ngoài dự đoán thấy Hà Cảnh hung dữ trừng mắt liếc mình một cái, lại đỏ mặt dời tầm mắt. Lí Ước nhếch môi, cười lại càng vui vẻ.

The end

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/khi-me-chong-gap-nang-dau>